

Dr. Sir József (sz. Schier) 1912 Április 28 – 1996 Szeptember 22

Budapesten, 1912. április 28-án született. Középiskolás versenyen tűnt fel a gyorsaságával, majd 16 éves korában, 1928-ban a BBTE versenyzője lett. Mindig büszkén emlegette, hogy ennek a patinás budai klubnak lehetett a tagja, a jelenben pedig a tiszteletbeli elnöke. A mai Moszkva téren, az egykori Széna téri "Gödör"-ben nagyszerű futógárda nőtt fel, a legendás híró vágtaedző, Pericht Rezső keze alatt, akire mindig szeretettel emlékezett vissza. Gyorsan ívelt felfelé a fiatal vágtázó pályafutása, aki keresztnévének fordított és finomított változatával még az iskolában a "Kaja" becenevet kapta és idős korában, még nemzetközi szinten is mindenki "Kaja" bácsinak ismerte, tisztelte és szerette.

Húszéves korában, 1932-ben lett először válogatott, majd utána 1940-ig még tizenkétszer öltötte magára a címeres mezt, összesen tizenhárom alkalommal volt tagja a magyar válogatott csapatnak. A kiugró hazai és nemzetközi sikereket 22 éves korában, 1934-ben érte el. Megnyerte mind a két vágtabajnokságot, a 100 yardos angol nemzetközi bajnokságot, 100 méteren 10,4 másodperccel olyan országos csúcsot állított fel amelyet három évtizeden keresztül nem tudtak megdönteni. Szeptemberben a magyar kezdeményezésre létrejött első Európa-bajnokságon olyan páratlan bravúrt hajtott végre, ami magyar vágtázónak azóta sem sikerült: három érmet szerzett, 200 méteren és 4x100 méteren ezüstöt, 100 méteren bronzot. A következő évben, 1935-ben is folytatta sikersorozatát, újabb kettős vágtabajnoksággal, a főiskolás világbajnokságon pedig 100 és 200 méteren, valamint a 4x100 méteres váltóban aratott győzelméért kapott három aranyérmet. Egyéni bajnokságainak a számát 1939-ben hatra növelte, amikor ismét bajnok lett 100 és 200 méteren. A BBTE éveken keresztül győztes válóiban 1934-től 1939-ig tizenegyszer szerepelt, 4x100 méteren hat, 4x200 méteren három, sőt még 4x400 méteren is két alkalommal futott a bajnokságot nyert budai csapatban.

Versenyzői pályafutása mellett jogi és államtudományi doktorátust szerzett, később elvégezte a TF tanári szakát is. Polgári állásában a Fővárosi Gázműveknél dolgozott, majd tizenhárom éven keresztül, egészen 1949-ig a perbe vont MAORT-nál a magyar-amerikai érdekeltségű olajipari vállalatnál, mint fősztályvezető.

A negyvenes években kapcsolódott be a MASZ szakmai munkájába, 1951-től 1956-ig az állami edzőséggel bízták meg. Működése alatt élte a magyar atlétika

a fénykorát, világversenyeken soha nem látott sikereket arattak atlétáink. Az 1994. évi atlétabálon vastaps köszöntötte őt is, a sikerkovácsot, amikor az 1954. évi berni Eb-n aranyat nyert atlétáinkat kitüntették.

1957-től, mint a válogatott vezetőedzője, tíz éven keresztül irányította legjobbaink munkáját, akik szerették, tisztelték és még ma is hálásan emlékeznek vissza a legendás szép napokra, szakmai és emberi gondolkodására, nagyszerű közösséget teremtő lényére. Az egyéves mexikóvárosi kitérő után 1972-ben történt nyugalomba vonulásáig, mint szakfelügyelő tevékenykedett, utána továbbra is segítette a MASZ munkáját. A Magyar Atlétikáért arany fokozattal 1979-ben tüntették ki, 1989-ben választották meg a MASZ tiszteletbeli elnökének, s a Magyar Olimpiai Bizottság tagja is volt. Szakmai tudásával, nyelvismeretével, tárgyalókészségével, megjelenésével igazi diplomata volt a nemzetközi sportvilágban. Az 1962. évi belgrádi Eb alkalmából rendezett kongresszuson az Atlétikai Európa Bizottság tanácsának tagjává választották és ezt a tisztséget az utódnál, az Európai Atlétikai Szövetségnél is megtartotta, egészen 1983-ig.

Az 1966-os budapesti Eb 30 éves jubileuma alkalmából ez év szeptemberében rendezett megemlékezésen betegsége miatt már nem lehetett jelen. Az ez alkalomra díszvendégként meghívott jugoszláv Arthur Takacs, az Eb akkori zsűrielnöke meleg szavakkal méltatta a szeretett barátjával együtt végzett sokéves munkájukat. 1964-ben a Nemzetközi Atlétikai Szövetség is megválasztotta tanácsstagjának, az is maradt húsz éven keresztül, egészen 1984-ig.

A két szervezettől a világversenyeken számos fontos megbízatást kapott. Többször volt az Európa-válogatott szakvezetője. Az 1966. évi nagy sikerű budapesti Eb után a Nemzetközi Olimpiai Bizottság és az IAAF felkérésére, Arthur Takacs barátjával együtt tizennégy hónapon keresztül segítették az 1968. évi mexikóvárosi olimpia szervezőbizottságát a játékok atlétikai versenyeinek a megszervezésében és lebonyolításában - nagy sikerrel. Az olimpia alatt rendezett kongresszuson száz százalékos eredménnyel választották újra a tanács tagjai közé.

Még nyugdíjas korában is hatalmas feladatot kapott. A Nemzetközi Atlétikai Szövetség égisze alatt 1975-ben megalapította a Fejlesztési Bizottságot, amelynek vezetője, majd igazgatója lett. Ennek keretében különböző világrészekben, az atlétikában elmaradt országok részére rendszeresen tartott tanfolyamokat, előadásokat, részt vett az edzők képzésében, versenyrendszerük kidolgozásában, kontinentális bajnokságok létrehozásában.

"Jelentős sporttudományos munkásságot fejtett ki, kilenc könyvet írt. Rendszeresen tanulmányozta a nemzetközi szakirodalmat és igyekezett ezt átültetni a magyar viszonyokra.

